

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218202453
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7218202453.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudkýň JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: EUROPŔŽIČKA s.r.o. so sídlom v Košiciach, Hradbová 19, IČO: 36 588 504, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Ivana Semanová, advokátka spol. s r.o., so sídlom v Košiciach, Masarykova 21, proti žalovanému: D. Š., A.. XX.X.XXXX, W. Q. O., D. XX, o zaplatenie 225 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 25. júna 2019, č.k. 24Csp/61/2018-72

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a konanie zastavuje.

Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 225 € s 5,05% úrokmi z omeškania ročne od 18.4.2015 do zaplatenia titulom nesplatenej zmluvy o pôžičke č. 2012080391.

2. Súd zistil skutkový stav, podľa ktorého strany sporu uzatvorili dňa 11.10.2013 zmluvu o pôžičke č. 2012081391, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.100 € pri ročnom úroku 27,012% a RPMN 30,62% na dobu 18 mesiacov, ktorú sa zaviazal žalovaný vrátiť spolu s dohodnutým úrokom do 11.4.2015 formou pravidelných mesačných splátok vo výške 75 € s tým, že celková čiastka na zaplatenie bola stanovená na 1.350 €. Podľa splátkového kalendára z 11.5.2017 žalovaný zaplatil žalobcovi 1. až 15. splátku v období od 11.11.2013 do 17.4.2015 v celkovej výške 1.125 €. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Po citácii ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 6 Obč. zák. zhodnotil, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 11.10.2013 uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému sumu 1.100 € pri dohodnutých ročných úrokoch vo výške 27,012 % a RPMN 30,62 €, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v 18 mesačných splátkach po 75 € pri splatnosti poslednej splátky dňa 11.4.2015, teda spolu 1.350 €, z ktorej sumy zaplatil žalobcovi doteraz 1.125 €. Súd ďalej konštatoval, že podľa zistenia súdu banky v SR poskytovali v októbri 2013 úvery za priemerné ročné úrokové miery 11,45 %. Úroky dohodnuté medzi stranami sporu súd považoval za neprímerane vysoké v rozpore s § 53 ods. 6 OZ a v rozpore s dobrými mravmi, preto v súlade s § 39 OZ považoval v tejto časti zmluvu o pôžičke za absolútne neplatnú a pôžičku za bezúročnú. Pretože z obsahu zmluvy vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.100 €, z ktorej žalovaný vrátil 1.125 €, dlh žalovaného bol ku dňu žaloby v celom rozsahu splatený. Preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že hoci bol žalovaný v konaní v celom rozsahu úspešný, z obsahu spisu vyplýva, že mu žiadne trovy nevznikli a súčasne neúspešnému

žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepatrí, preto súd stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozsudok zrušuje v celom rozsahu a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolateľ vo svojom odvolaní uviedol, že v súvislosti s posúdením dojednaného úroku zo strany súdu ako neplatnej časti zmluvy z dôvodu, že úroky dohodnuté medzi stranami sporu sú neprimerane vysoké v rozpore s § 53 ods. 6 OZ a v rozpore s dobrými mravmi, na základe čoho súčasne pôžičku považoval za bezúročnú uviedol, že žalobca nemohol v čl. I. bod 4 z predmetnej zmluvy porušiť spotrebiteľské podmienky, nakoľko v čase poskytnutia predmetného úveru žalobca vychádzal z platných tabuliek vydanými Ministerstvom financií SR, z ktorých vyplývajú súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 zahŕňajúc predmetné ostatné spotrebiteľské úvery so splatnosťou na 1 až 5 rokov vo výške do 1.500 € vrátane a tieto predstavujú RPMN 46,30 %. Žalobca má za to, že dostatočným spôsobom preukázal svoj oprávnený nárok na žalovanú sumu 225 €. Súčasne má za to, že v zmysle doteraz predloženej argumentácie v tomto odvolaní súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že súhlasí s napadnutým rozhodnutím a je proti podanému odvolaniu. Súčasne oznámil, že požiadal o osobný bankrot, a že uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 12.6.2019 sp.zn. 31Odk/290/2019 súd vyhlásil konkurz na jeho majetok, pričom konkurzné konanie bolo ukončené 4.9.2019.

7. Ďalšie podania v odvolacom konaní podané neboli.

8. Vzhľadom na obsah vyjadrenia žalovaného k podanému odvolaniu, odvolací súd skôr, než pristúpil k vecnému prejednaniu podaného odvolania, skúmal, či konanie vedené na súde prvej inštancie netrpí vadou, ktorá sa týka procesných podmienok (§380 ods. 2 CSP).

9. Z uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa 12.6.2019, sp. zn. 31Odk/290/2019 odvolací súd zistil, že predmetným uznesením bol na majetok dlžníka- identického žalovaného vyhlásený konkurz a súd zbavil dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu a za správcu podstaty ustanovil Ing. Vladimíra Beslera, pričom konkurz bol vyhlásený v súlade s § 167a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších zmien a predpisov (ďalej len ZoKR). K vyhláseniu konkurzu došlo dňa 19.6.2019 (č.l. 96 spisu). Dňa 4.9.2019 bol predmetný konkurz zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu (č.l. 97 spisu).

10. Podľa § 167e ods. 1 ZoKR, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

11. Podľa § 166a ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky

- a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"),
- b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom,
- c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

12. Podľa § 166b ods. 1 a ods. 2 ZoKR (1) Za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje

- a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5% istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva,
- b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu,

- c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom,
- d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom,
- e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom,
- f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára.

(2) Nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky.

13. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone (ZoKR) dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou podnikateľom a nepodnikateľom.

14. K procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu podľa štvrtej časti ZoKR odvolací súd zdôrazňuje, že na rozdiel od likvidačného konkurzu (druhá časť, prvá hlava ZoKR), tie súdne konania, v ktorých sa uplatňujú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddlžovacom konkurze (§ 166a a nasl.) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b), sa neprerušujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e).

15. Žalobca si žalobou uplatnil voči žalovanému pohľadávku zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 11.10.2013 v sume 225 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť s dojednaným úrokom do 11.4.2015, teda ide o pohľadávku, ktorá mala vzniknúť pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného v rámci oddĺženia. Vzhľadom na to, že zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovaného sa začal konkurz, ako aj na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného, boli naplnené zákonné predpoklady na zastavenie predmetného konania s poukazom na ustanovenie § 167e ods. 1 ZoKR. K vyhláseniu konkurzu na majetok žalovaného ako dlžníka došlo rozhodnutím Okresného súdu Košice I sp. zn. 31Odk/290/2019 zo dňa 12.6.2019, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 19.6.2019, teda skôr, ako súd prvej inštancie rozhodol v prejednávanej veci dňa 25.6.2019 rozsudkom. Súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď v preskúmanom prípade rozhodol vo veci samej rozsudkom, keďže neboli splnené podmienky na vydanie akéhokoľvek rozhodnutia vo veci samej, nakoľko súd prvej inštancie nebol ďalej oprávnený vo veci konať a rozhodnúť rozsudkom, ale bolo jeho zákonnou povinnosťou ex offo konanie zastaviť.

16. Preto odvolací súd po tomto zistení pristúpil k zastaveniu konania v súlade s ustanovením § 167e ZoKR, a to po predchádzajúcom zrušení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku. Účelom ustanovenia § 167e ZoKR je jednoznačne zastavenie konania bez rozhodnutia o uplatnenej pohľadávke, ktorá pohľadávka môže byť uspokojená iba v konkurze, preto podľa odvolacieho súdu zastaveniu konania musí predchádzať zrušenie napadnutého rozsudku o predmetnej pohľadávke. Na tomto závere nemení nič ani fakt, že konkurz na majetok žalovaného bol následne zastavený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryla náklady konkurzu, nakoľko k oddĺženiu žalovaného ako dlžníka došlo už vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného a účinky oddĺženia zostávajú zachované i po zrušení konkurzu (pozri tiež rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoCsp/19/2020, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/3/2020).

17. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a contrario, vychádzajúc zo situácie, že zákonným dôvodom zastavenia konania bola objektívna skutočnosť, a to vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného ako zákonný dôvod zastavenia konania, ku ktorej právnej skutočnosti došlo až v prebiehajúcim konaní (v konaní pred súdom prvej inštancie), preto žiadnej zo strán sporu z procesného hľadiska nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania. Na základe toho odvolací súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

18. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).